

Bibelreflektion (Joh 17:18–23) på sammanträdet med kyrkorådet 2026 09 09

Ibland när man är på fest så hålls det högtidstal. Det är alltid lika spännande när någon klingar i sitt glas, sorlet lägger sig och blickarna vänds mot den som börjar tala. Vissa tal är väldigt roliga – men de bästa talen är nog talen som inte är så långa. Det är liksom de talen man minns bäst.

Jesus höll en gång ett tal som är helt annorlunda än alla andra tal. Vi brukar ju hålla tal till *en* person som fyller år, eller tar studenten, eller någon annan examen – eller går i pension. Eller så håller vi tal till *två* personer som just har gift sig. Men, Jesus han håller ett tal till *alla* människor som känner honom – lärjungarna, de närmaste vännerna och alla som på den tiden följde honom, trodde på honom och hade blivit hjälpta av honom. Och självklart också till oss – det är därför vi i söndags läste ett utdrag ur hans avskedstal, eller rättare sagt ur det kapitel hos Johannes som hör nära samman med avskedstalet, nämligen kapitel 17. Det han sade då, gäller också oss

En annan sak som är alldeles speciell med Jesu avskedstal, som det faktiskt kallas är att det är väldigt långt, flera kapitel långt.

Jesus håller alltså ett tal till hela världen, inte bara till en eller två personer, och inte för att de har gjort något eller avslutat något utan för att de ska göra något, och som vi sade, det är ett riktigt långt tal.

Dessutom, Jesus ber samtidigt som han håller sitt tal, han så att säga tackar Gud samtidigt som han uppmuntrar alla människor att fortsätta leva så som han själv hade levt sitt liv, och tänkte fortsätta att leva det. Hur då? Jo genom att vara till för andra människor, och på så sätt finna livets mening i mötet med andra människor, naturen, växter och djur, klimatet och Gud själv. Finna sig själv – icke-självupppoffrande – men ändå utanför sig själv.

I sitt tal säger Jesus att vi alla kommer att växa, inte bara på längden och bredden, och med dagar, månader och år utan att vi ska helgas genom sanningen. Och vet ni, ett annat ord för sanning i Bibeln är ordet *trofasthet*. I Psaltaren är de två orden på vissa ställen synonyma.

Så här sade Jesus alltså:

Liksom du Gud har sänt mig till världen, har jag sänt helsingborgarna som vill tro till världen, de skall helgas genom trofastheten.

Amen